

2. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunku, o którym mowa w ust. 1, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na 1972 r. osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, w którym zajdzie konieczność zneutralizowania skutków obniżenia zysków wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa, może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, a w granicach limitów określonych przez tego Ministra dla poszczególnych central, zjednoczeń lub niektórych przedsiębiorstw:

- 1) dyrektor właściwej centrali (zjednoczenia), po zasięgnięciu opinii opinii centrali oraz zarządu głównego właściwego związku zawodowego,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego,
- 3) dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego po zasięgnięciu opinii zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo może dokonać odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r., przyjmując za podstawę obliczenia tego odpisu wynik wykazany w sprawozdaniu finansowym, a za podstawę rocznego odpisu wynik bilansowy ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy.

2. Przedsiębiorstwo może dokonać wypłaty zaliczkowej w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r. Wypłata zaliczkowa na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonana w 1972 r. wypłata zaliczkowa przekroczy sumę funduszu zakładowego na 1972 rok, kwota nadpłacona podlega potrąceniu z funduszu 1973 roku bądź z funduszy następných lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisu w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do odpisów na fundusz zakładowy za 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1972 r. (poz. 365).

Tabela wysokości odpisów na fundusz zakładowy

Za osiągnięcie zysku w roku 1972 w porównaniu do zysku 1971 roku lub zysku planowanego na rok 1972	% osobowego funduszu płac wykonanego w roku sprawozdawczym
80,0	0,2%
80,1 — 90,0	0,18% za każdy 1% przyrostu ponad 80%
90,1 — 99,9	0,25% za każdy 1% przyrostu ponad 90%
100,0	4,5%
100,1 — 109,9	0,09% za każdy 1% przyrostu ponad 100%
110,0	5,4%
110,1 — 129,9	0,06% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 110%
130,0	6,6%
130,1 — 159,9	0,05% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 130%
160,0	8,1%
ponad 160,0	0,02% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 160%

366

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1972 r.

w sprawie stosowania ograniczeń w zakresie wypłaty emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich.

Na podstawie art. 12 ust. 4 i art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 341) oraz art. 61

ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 16, poz. 134 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracą zarobkową, w razie wykonywania której nie stosuje się ograniczenia emerytury przewidzianego w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 341), zwanej dalej „ustawą”, jest:

- 1) wykonywanie pracy nakładczej, jeżeli osoba wykonująca tę pracę jest uważana za pracownika w rozumieniu przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin;
- 2) wykonywanie przez okres nie krótszy niż 9 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy prac, z tytułu których emeryt posiada dochód podlegający przepisom o podatku od wynagrodzeń (np. sprzedawcy agencji, inkasenci, pośrednicy ubezpieczeniowi);
- 3) prowadzenie zakładu rzemieślniczego lub usługowego;
- 4) wykonywanie zawodu w spółdzielczych i prywatnych przychodniach lekarskich i lekarsko-dentystycznych;
- 5) wykonywanie przez adwokata zawodu w zespole adwokackim;
- 6) wykonywanie pracy przez członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 7) prowadzenie gospodarstwa rolnego lub hodowlanego.

§ 2. Ograniczenia emerytury nie stosuje się również do emerytów, którzy:

- 1) sprawują mandat w organach przedstawicielskich władzy państwowej;
- 2) pełnią funkcje z wyboru w organach:
 - a) partii i stronnictw politycznych,
 - b) związków zawodowych,
 - c) stowarzyszeń wyższej użyteczności,
 - d) organizacji społecznych, których statuty przewidują działalność w zakresie przysposobienia obronnego lub uprawianie dziedzin sportu mających znaczenie obronne;
- 3) pełnią funkcje społeczne w komitetach obrony lub w ich organach;
- 4) pełnią funkcje dowódcze lub instruktorskie w formacjach samoobrony;
- 5) pełnią funkcje instruktorskie w systemie powszechnej samoobrony ludności.

§ 3. Ograniczenia emerytury nie stosuje się także w następujących wypadkach:

- 1) w ciągu 12 miesięcy od dnia zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej;
- 2) w okresie od dnia zgłoszenia przez emeryta w ustalonym terminie wniosku o skierowanie do pracy na podstawie przepisów w sprawie kierowania do pracy żołnierzy zwolnionych z zawodowej służby wojskowej — do końca miesiąca kalendarzowego, w którym emeryt powinien podjąć zatrudnienie stosownie do skierowania;
- 3) na podstawie decyzji szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego (sztabu wojskowego miasta wyłączonego z województwa) — w razie stwierdzenia niemożności zapewnienia emerytowi odpowiedniej pracy zarobkowej w miejscu jego zamieszkania lub w miejscowości pobliskiej;
- 4) w okresie odbywania studiów lub pobierania nauki przez emeryta, który nie ma wyuczonego zawodu innego niż wojskowy, przez czas przewidziany regulaminem szkoły dla ukończenia studiów (nauki);
- 5) w okresie odbywania przez emeryta nauki w szkołach partyjnych;

- 6) w okresie 3 miesięcy po przeniesieniu się emeryta na pobyt stały (zamieszkanie) do innej miejscowości;
- 7) w okresie sprawowania przez emeryta stałej opieki nad dzieckiem w wieku do lat 16 (własnym, przysposobionym, pasierbem, obcym wziętym na utrzymanie i wychowanie) albo nad członkiem rodziny (inną bliską osobą) zaliczonym do I grupy inwalidów lub wymagającym stałej opieki z powodu choroby, jeżeli opieki tej nie może sprawować inny członek rodziny wspólnie zamieszkały;
- 8) w okresie niezdolności emeryta do pracy z powodu choroby stwierdzonej zaświadczeniem wojskowego zakładu leczniczego lub lekarza wojskowej służby zdrowia albo zakładu służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub lekarza tej służby zdrowia.

§ 4. Zmniejszenia emerytury przewidzianego w art. 13 ust. 1 ustawy nie powodują następujące zarobki lub dochody:

- 1) wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji biegłego, rzeczoznawcy lub tłumacza przysięgłego w postępowaniu sądowym lub przed innymi organami państwowymi;
- 2) dochody z tytułu honorariów autorskich albo z tytułu dokonanych wynalazków lub wykonanych wzorów użytkowych i projektów racjonalizatorskich realizowanych w gospodarce społecznej;
- 3) wynagrodzenia za udział w pracach lub w posiedzeniach komisji;
- 4) stypendia przyznawane na czas studiów (nauki) oraz stypendia naukowe w kraju;
- 5) dochody podlegające podatkowi od wynagrodzeń z tytułu prac wykonywanych na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło albo umowy agencyjnej, jeżeli nie przekraczają 750 zł miesięcznie;
- 6) kwoty do 3.000 zł miesięcznie z tytułu wynagrodzenia za pracę na stanowisku związanym z obronnością kraju, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 16, poz. 134 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342), albo kwoty do 2.000 zł miesięcznie z tytułu wynagrodzenia za inną pracę zarobkową określoną w art. 12 ust. 3 pkt 1 ustawy i w § 1;
- 7) wygrane loteryjne i losowe;
- 8) spadki i darowizny;
- 9) dochody ze sprzedaży własnych nieruchomości.

§ 5. 1. Przy stosowaniu zmniejszania emerytury przewidzianego w art. 13 ust. 1 ustawy bierze się pod uwagę:

- 1) w razie osiągnięcia zarobków z tytułu zatrudnienia — łączny zarobek w gotówce i w naturze, stanowiący podstawę wymiaru emerytury lub renty według przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, po potrąceniu podatków od wynagrodzeń i wyrównawczego oraz składki na cele emerytalne;
- 2) w razie osiągnięcia dochodu z innych źródeł podlegającego podatkowi:
 - a) od wynagrodzeń i wyrównawczemu — dochód po potrąceniu tych podatków i kosztów uzyskania tego dochodu, obliczony w stosunku miesięcznym,
 - b) obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu — dochód ustalony dla wymiaru podatku dochodowego, niezależnie od zwolnień podatkowych, obliczony w stosunku miesięcznym,
 - c) gruntowemu — roczny przychód szacunkowy podzielony przez 12.

2. Jeżeli emeryt posiada dochody z kilku źródeł określonych w ust. 1, dochody te zlicza się.

§ 6. 1. Jeżeli emeryt osiąga zarobek z tytułu zatrudnienia (§ 5 ust. 1 pkt 1), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny zarobek osiągnięty w ciągu 3 pierwszych miesięcy kalendarzowych zatrudnienia.

2. Obliczone w sposób określony w ust. 1 zmniejszenie emerytury stosuje się do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym emeryt podjął zatrudnienie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również przy obliczaniu zmniejszenia emerytury należnej emerytom osiągającym dochód z innych źródeł niż zatrudnienie, podlegający podatkowi od wynagrodzeń i podatkowi wyrównawczemu (§ 5 ust. 1 pkt 2 lit. a).

4. Jeżeli emeryt uzyskał dochód podlegający opodatkowaniu podatkami wymienionymi w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) lub c), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny dochód z roku kalendarzowego, w którym emeryt uzyskał ten dochód. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Za podstawę obliczenia zmniejszenia emerytury na okres każdego dalszego roku kalendarzowego przyjmuje się przeciętny zarobek lub dochód z roku poprzedniego.

§ 7. 1. Emeryturę zmniejszoną w myśl zasad określonych w § 6 wypłaca się w ustalonej w ten sposób wysokości od najbliższego terminu wypłaty przypadającego po wydaniu decyzji w sprawie jej zmniejszenia.

2. Jeżeli w okresie poprzedzającym wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, emeryt pobierał emeryturę w wysokości niższej niż ustalona w tej decyzji, przysługuje mu wyrównanie, jednakże za okres nie dłuższy niż od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym decyzja ta została wydana.

§ 8. Jeżeli w okresie, na który ustalono emeryturę zmniejszoną stosownie do § 6, emeryt nie osiąga już zarobku z tytułu zatrudnienia lub dochodu z innych źródeł powodujących to zmniejszenie (rozwiązał umowę o pracę, wystąpił ze spółdzielni pracy, zaprzestał prowadzenia zakładu rzemieślniczego itp.), wysokość emerytury przypadającej do wypłaty ustala się na początek miesiąca kalendarzowego na-

stępującego po miesiącu, w którym emeryt utracił ten zarobek lub dochód.

§ 9. Przepisy § 4—8 stosuje się odpowiednio do zmniejszenia, stosownie do art. 21 ustawy, renty inwalidzkiej renciście zaliczonemu do III grupy inwalidów.

§ 10. 1. Osobom pobierającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia renty za wysługę lat lub renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa III grupy nie pozostającego w związku ze służbą wojskową, którzy osiągają zarobek z tytułu zatrudnienia lub dochód z innych źródeł powodujący zmniejszenie emerytury lub renty, stosownie do art. 13 lub art. 21 ustawy, wysokość przypadających do wypłaty emerytur lub rent ustala się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1973 r. przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1972 r.

2. Osobom osiągającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia zarobek z tytułu zatrudnienia lub dochód z innych źródeł, do których nie miały zastosowania przepisy art. 17 i 32 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299), wysokość przypadających do wypłaty emerytur lub rent ustala się:

- 1) na okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1973 r., przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1973 r.;
- 2) na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1974 r., przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1973 r.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie ograniczeń w zakresie wypłaty rent z tytułu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i nadterminowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 56, poz. 303, z 1966 r. Nr 22, poz. 140 i z 1972 r. Nr 21, poz. 154).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

367

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1972 r.

w sprawie zmian organizacji wydawniczej i kolportażu prasy.

Na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94), art. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48 i z 1972 r. Nr 53, poz. 346) i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powierza się Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa—Książka—Ruch” rozpowszechnianie (kolportaż) dzienników i czasopism krajowych i zagranicznych na terenie całego Państwa.

2. Za zgodą Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa—Książka—Ruch” może wykonywać działalność określoną w ust. 1 w zakresie prasy wojskowej oraz innej w jednostkach podległych tym ministrom.

3. Za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa—Książka—Ruch” może wykonywać działalność określoną w ust. 1 również za granicą.

§ 2. 1. Minister Łączności przekazuje z dniem 1 stycznia 1973 r. Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa—Książka—Ruch” majątek (aktywa i pasywa) centrali Zjednoczenia Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”, zwanego dalej